

ОСОБЛИВОСТІ РЕАКТИВНОСТІ СЕЛЕЗІНКИ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ ІМУНОФАНУ У СТАТЕВОНЕЗРІЛИХ ТВАРИН

©С.А. Кащенко, М.В. Золотаревська

Луганський державний медичний університет

Найважливішим завданням сучасної педіатрії є підвищення ефективності лікування дітей з хронічними запальними захворюваннями верхніх дихальних шляхів, інфекційними захворюваннями та злоякісними новоутвореннями системи крові. Головну роль у розвитку даної патології відіграють імунологічні зміни, зокрема, незрілість механізмів адаптації, порушення міжклітинних взаємодій та недостатність резервних можливостей різних ланок імунної системи. Для профілактики і лікування імунодефіцитних станів різної етіології застосовують імунофан – препарат тимічного походження, який сприяє відновленню вроджених та набутих порушень клітинного і гуморального імунітету та стимулює протипухлинний захист організму. Оскільки селезінка відіграє важливу роль у розвитку імунної відповіді, вивчення морфологічних змін у даному органі може дати оцінку

імуномодельючій дії імунофану на органному рівні. Дослідження проведені на 36 статевонезрілих щурах чоловічої статі з початковою масою 40-45 г. Вводили імунофан як імуномодулятор по 50 мкг/кг маси тіла в/м на 1, 3, 5, 7, 9 добу. Інтактні статевонезрілі щури були контролем. Тварини виводились з експерименту за допомогою ефірного наркозу, селезінку забирали через 7, 30 та 90 діб після закінчення введення препарату. Застосування імунофану у статевонезрілих тварин викликає значне зниження маси селезінки на 27,6 % (7 доба), 27,53 % (30 доба) та 14,9 % (90 доба) в порівнянні з контрольною групою. Такі значні зміни маси селезінки при всіх термінах спостереження, збереження даних змін у пізні терміни спостереження можуть свідчити про надзвичайно виражену імунну відповідь статевонезрілих щурів після введення імунофану.

ОСОБЛИВОСТІ ЛІНІЙНИХ ПАРАМЕТРІВ ЛІМФОЇДНИХ УТВОРЕНЬ ТОНКОЇ КИШКИ ЩУРІВ

©С.А. Кащенко, О.М. Морозова

Луганський державний медичний університет

Нині Україна є однією з найбільш екологічно несприятливих країн Європи, що найбільш показово відображується на стані здоров'я дитячого населення. Враховуючи те, що імунна система тонкої кишки – це одна з найважливіших гомеостатичних систем організму, яка визначає ступінь здоров'я людини та його адаптаційні можливості, вивчення лінійних параметрів пейєрових бляшок у статевонезрілих осіб білих безпородних щурів-самців є актуальним. Дослідження проводили на 18 білих безпородних щурах-самцях статевонезрілого періоду: інфантильного віку масою 50 – 60 г (I група), на початку передзлучного віку – 90 – 115 г (II), по завершенню передзлучного віку – 150 – 200 г (III). Після виведення з експерименту у щурів виділяли тонку кишку

та підраховували кількість пейєрових бляшок, за допомогою штангенциркуля вимірювали довжину пейєрових бляшок, ширину, відстань між ними та відстань від ілеоцекального кута до першої пейєрової бляшки. Дані морфометричних вимірів показали, що кількість пейєрових бляшок зростає від I до III групи на 29,3 %. Довжина у порівнянні з I групою збільшується до II – на 29,2 %, а у III – на 17 %. Ширина пейєрових бляшок зростає на 12 % у II та III групах. Відстань від ілеоцекального кута до першої пейєрової бляшки, а також відстань між ними зменшується до III вікової групи у порівнянні з I на 31,7 % та 34,9 % відповідно. Таким чином, зміна лінійних параметрів бляшок прямо залежить від вікового аспекту.